

YFU 2008/2009

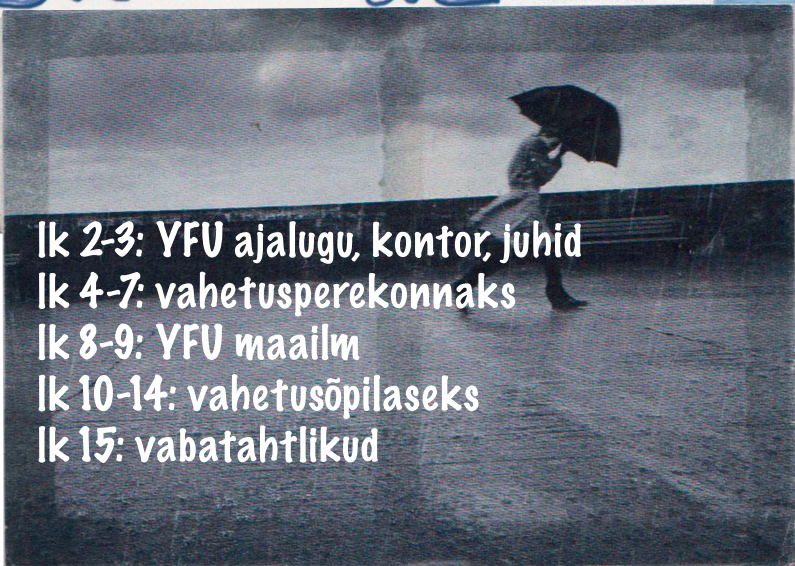
NR 18

AVASTA MAAILMA

Yhinegem Ejordidest Uruguayni

1865-2

lk 2-3: YFU ajalugu, kontor, juhid
lk 4-7: vahetusperekonnaks
lk 8-9: YFU maailm
lk 10-14: vahetusopilaseks
lk 15: vabatahtlikud

RACHEL ANDRESEN (1907–1988)

Rachel Andreseni elutöö oli ülemaailmse ulatusega – Youth for Understanding-loojana. YFU missiooniks on erinevate kultuuride tutvustamine, tolerantsi ja vastastikuse teineteisemõistmise kasvatamine vahetu kontakti kaudu teise rahvusega. YFU usub, et vahetusprogrammides osaledes on õpilastel võimalus tajuda maailma kultuuride erinevust, arendada ennast, oma väljendusoskust, õppida enesekindlust ja avatust uuele.

Kuidas Rachel Andresen jõudis YFU-ideeni?

1948. aastal osales Rachel Andresen konverentsil Amsterdamis. Konverentsi teemaks oli maailma ülesehitamine pärast Teist maailmasõda. Konverentsi ajal sattus ta banketile, mille ajal lülitati sisse kogu Amsterdami linna tuled. Tuled, mis olid olnud kustunud 1940. aastast peale. Selline tulede süütamine ja see võimas

vaatepilt, seista pimedas banketiruumis ning näha läbi akna, kuidas kogu linn on tuledesäras, inspireeris Rachel Andresenit tema edasistes tegemistes. Ta armastas öelda: „Ma ütlesin endale sealsamas: ma pean tegema kõik selleks, et need tuled ial ei kustuks.“

Ning kui 1948. aastal sõlmis Rotary Ameerika Ühendriikide valitsusega kokkuleppe tuua okupeeritud Saksamaalt ja Austriast 75 keskkooliõpilast aastaks Ameerika Ühendriikidesse, asus ka Rachel kohe appi. Õige pea sai temast selle ettevõtmise tegevdirektor. Aasta jooksul mõistis Rotary, et aeg nende plaani jaoks ei olnud küps, kuid Rachel Andresen läks selle plaaniga edasi, öeldes: „Iga õpilane on uus tuli, mis süüdatud. Ma teen kõik endast oleneva, et need tuled ei kustuks ning et süttiksid aina uued tuled.“

OLIVER KONTRAM Tegevdirektor

„Minu lugu on sarnane paljude teistega hoolimata sellest, et minu kanda on YFU Eesti organisatsioon eriline, aga samas väga vastutusrikas ja oluline roll. Kõik sai alguse Eesti Ekspressist, kus nägin täiesti tavalist reklaami, aga minu õnneks pakuti täiesti ERELIST töökohta. Edasi teavad juba kõik, sest mul on õnnestunud seda missiooni- ja vaheldusrikast tööd teha alates 2000. aastast. Enamus minu kolleegidest on YFU organisatsiooniga pikemalt seotud samamoodi nagu minagi, sest YFU on nagu osa sinu perekonnast - ja see on hea tunne!“

TERJE KRUIP Tegevdirektori ase- täitja

„Kuulsin, et noored, rahvusvaheline, palju väljakutseid ... täpselt minu jaoks! Ja siin ma nüüd siis olen - alates aastast 2001“

MONIKA SUTROP Väljaminevate õpi- laste programmi- spetsialist, muu maailm v.a. Euroopa

„Õde läks vahetus-aastale, siis sain roosade varrukatega särki, kus oli YFU peale kirjutatud.“

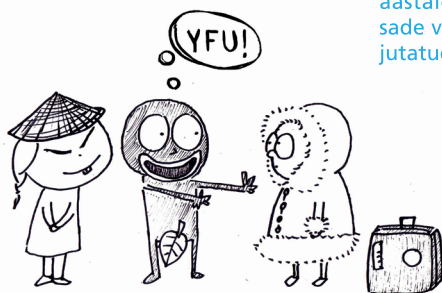
DIINA TUULIK Sissetulevate õpilaste programmispetsialist

„Minu esimene pilt YFUst kuulub juba eelmisesse sajandisse. Seega puhas ajalugu — 1993. aasta sügisel ilmus Eesti Päevalehes must-valge pisikene kuulutus „Kandideeri YFU vahetusõpilaseks“. Tookord oli valida Taani, Saksamaa ja USA vahel. Mõeldes täna sellele kuulutusele tagasi, olen tõeliselt rõõmus, et YFU on palju värvikamaks muutunud.“

KALLI KULLA Väljaminevate õpi- laste programmi- spetsialist, Euroopa riigid

„Esimest korda kuulsin YFUst keskkoolis. YFUst tuldi kooli rääkima ja mina rõõmustasin vaba matemaatikatunni üle :)“

MILLE POOLEST ON MAAILMA AVASTAMINE YFU-GA ERILINE?

1994. a YFU organisatsiooni kaudu Taani pürgides ei osanud ma sellele küsimusele sugugi vastata. See, et sai välismaale sõita ja veel terveks aastaks, oli sündmus omaette ja proovimist väärt. Mäletan, et kandideerijatel paluti valimispäevale kaasa võtta kolm asja, mida vahetusaastal võiks vaja minna. Üks tüdruk tuli suure reisikohvriga ja teatas, et vahetusaasta on tema arvates lihtsalt üks vahva reis ja temal on plaanis eelkõige oma kohvrile loota. Meile selgitati, et kohver on hea asi ja seda läheb ikka vaja, kuid ainult kohalesõiduks ja tagasitulekuks.

Agas kui YFU vahetusaasta ei ole aastane reis kohvri otsas, külastäik ega pidu, siis mis ta on?

Vahetusaasta on haridusprogramm, milles mitmeid koolitusi, aga ka eneseavastamist ning enda proovilepanekut. Tänapäevaks on väga paljud Eesti noored seda omal nahal kogunud.

Vahetusaaste valik aina suureneb ja aina rohkem õpilasi leiab tee ka Eestisse. Külalaste vahetusperesid, kes on Eestisse saabuvate õpilaste ootel, imestab siinne pererahvas tihti – millest küll selline valik? Miks just Eesti? Kas Jaapani tüdruk peab ilmingimata olema Baruto fänn, et veeta vahetusaasta oma iidoli kodumaal? Või kas on tõesti tegemist harukordse huviga eesti keele vastu?

Selliseid juhuseid on, kuid enamasti tahavad noored lihtsalt mõneks ajaks kodukandist ära, aega iseenda avastamiseks, võõras keskkonnas

kohanemise kogemust ja end proovile panna. See, mida noor inimene oma hinges läbi elab, on väga sarnane sõltumata sellest, kus riigis viibitakse. Erinev on vaid kliima, maastik, keel, kultuur jms, mis lisab kogemusele paraja koguse vürtsi.

Enda kogemuse põhjal arvan, et YFU teevad eriliseks kolm tähtsat tegurit:

YFU-l on vahetusprogrammi korraldamisel täita tõsiseltvõetav ja ambitsioonikas missioon, mis valmistab noori inimesi ette nende tulevasteks kohustusteks ja võimalusteks pidevalt muutuv ja vastastikuselt sõltuvuses olevas maailmas.

YFU kui organisatsioon ei taotle kasumit. Tal on lai hästitoimiv vabatahtlike võrgustik. Ka siin Eestis tegutsevad mittetulundusühinguna. Meil on väga tublid vabatahtlikud, kellest paljud on YFU-pisikuga nakatunud endised vahetusõpilased ja vahetuspered. Nad aitavad valida uusi vahetusõpilasi, külastavad õpilasi vastuvõtva peresid, koolitavad neid ning viivad läbi kogu aasta vältava programmi Eestis viibivatele õpilastele. Tugi, mida vabatahtlike võrgustik suudab pakkuda nii õpilasele kui vastuvõtvale perele, on sageli väga oluline.

YFU-l on väga selged reeglid, mis pakuvad turvalisust nii õpilasele, tema vanematele kui ka vastuvõtvale perele. Need reeglid on tegelikult elementaarne talupojatarkus ja ettevaatlikkus, milles on kokku lepitud ning mida on lihtsalt hea taaskord üle korrata.

15 aastat hiljem on meil, eestlastel, reisis-

võimalusi palju rohkem, kuid vahetusaasta kogemus on ikkagi eriline. Iga meie vahetusõpilane ja iga sinne pere, kes võõramaalase oma perre võtab, on Eesti saadik ja esindaja maailmas ning iseenda ja maailma avastaja. Vahekontakti kaudu teise rahvuse esindajatega kasvatame endis sallivust ja üksteisemõistmist, taju paremini maailma kultuuride erinevust, arendame ennast ja oma väljendusoskust, kogume enesekindlust ja oleme avatud uuele.

Kaisa Orunuk
YFU Eesti MTÜ juhatuse esimees
vahetusõpilane Taanis 1994/1995

YFU-GA VEELGI KAUGEMALE

Inimesed reisivad ja kolivad pidevalt. Kooli võib minna ka teise riiki, töökoht asuda teises linnas või hoopiski teises riigis. Sülearvutid, mobiiltelefonid, internet, GPS, jms on niivõrd igapäevane nähtus, et seda enam ei mainita. Juba paariaastased lapsed mängivad arvutimänge ja seda mitte ainult oma emakeeles.

Üleilmastumine on ja jääb märksõnaks ja Eesti pole seejuures mingi erand. Keelteoskus muutub aina olulisemaks ja vajalikumaks oskuseks, et lüüa läbi koolis, tööl ning isegi eraelus toime tulla... Enam ei piisa sellest, kui oled hea eesti keele oskaja, vaja on osata juba mitmeid keeli ja mitte üksnes õpiku tasemel! Multikultuursus ja rahvusvahelisus on märksõnad, millega oma igapäevaelus üha enam ja enam kokku puutume, tahame seda või mitte. Teistest rahvustest ja kultuuridest inimesed meie koolides, tööl, riigis, linnas on lausa igapäevane nähtus ning kindlasti ei saa ja ei oleks ka tark loota ainult meie senistele oskustele ja kogemustele. Kas pole kohutav - kuid kas ikka on?

Tänapäevaks on YFU rahvusvaheline õpilaste vahetus tegutsenud juba peaaegu 60 aastat, mis on iga organisatsiooni jaoks ikka väga aukar-

tustäratav ja pikk aeg. Selle aja jooksul on YFU organisatsioonid saatnud õpilaste vahetuse programmidesse umbkaudu 300 000 õpilast ning hangitud on väga väärtuslikke kogemusi. YFU alustalaks on harukordne vabatahtlike võrgustik, mis põhineb kümnetel tuhandetel inimestel üle maailma, kes on ise käinud vahetusaastal ning näinud maailma oma silmaga ja nüüd aktiivselt panustades toetavad selgelt, et YFU-idee elujõulisusse usutakse ning soovatakse anda oma panus teha head ja edastada see hindamatu kogemus uutele vabatahtlikele.

Miks ei võikski YFU-l olla taoline ambitsioonikas eesmärk panustada tulevaste liidrite kasvatamisse? Need on rahvusvaheliselt aktiivsed ning maailma näinud noored, kes mõtlevad ja tegutsevad rahvusvaheliselt, on teistele eeskujuks, prot-

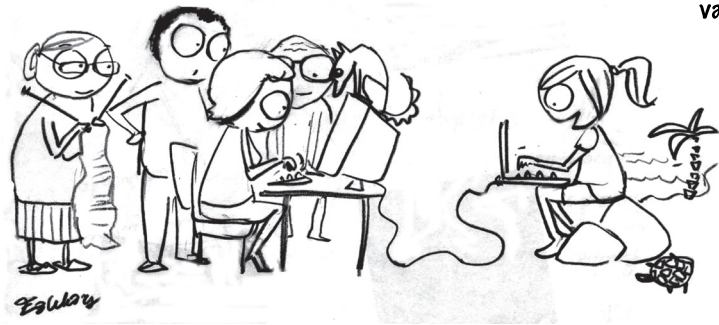

sesside ja uuenduste algatajad – nii Eestis kui ka välismaal, kuid samas ei hülga Eestit – seega parimad oma riigi saadikud, keda maailma saata! Erinevad toetused, mida YFU pakub, peaksid andma omakorda kindluse, et YFU programmid ei ole mõeldud vähestele, vaid võimalus kõigile.

Oliver Kontram
YFU Eesti tegevjuht

Kas sa tegid mingeid naljakaid vigu eesti keeles?
 Meie varavapult ei töötanud nii ma pidin üle varav ronnima.
 Pärast seda ma küsisin mu õe käest: "Kes on kahtlane?"
 Ta ütles: "Mis mõttes?! Kes on kahtlane?" "Mina olen kahtlane!"
 I'm the hero! I climbed over the fence!" Ta hakkas näerma:
 "Kangelane! You just asked all the time: "Who's weird?"
Rosanna, vahetusõpilane Hollandist

Meie YFU-lugu

See sai ilmselt alguse aastal 2003, kui meie tütar Liina, tookord põhikooli viimast aastat alustanud, teatas meile, et tal on kindel kavatsus minna aastaks välismaale õppima. No muidugi lähed sa aastaks või paariks välismaale, kui sa kunagi ülikoolis õpid, olime me varuvalt nõus. Meile meenub tõsine üllatus ja kerge šokk, kui selgus, et meie viieteistkümnepäevane blondide patsidega tütreke on otsustanud kohe, põhikooli lõpetamise järel, suunduda vahetusõpilaseks aastaks välismaale: mida kaugemale, seda parem. Mäletame oma esimest reaktsiooni: mis on küll meie pere juures valesti, et laps küll nõnda varakult meie juurest põgeneda soovib? Meie ettekujutus oli lapsena kodust kaugel õppimine kas siis hirmkallis aristokraatlikus eliitkoolis peenutsemine või rasketikasvatatava lapse kloostrikooli asumisele saatmine. Liinal võttis tülk aega ja vaeva, et meile selgeks teha, et on olemas kolmetähelise nimega organisatsioon YFU, kelle eesmärk on aidata erinevaid rahvaid üksteist paremini mõista seeläbi, et vahetada lihtsalt aastaks ära nende lapsed.

Asja üle järele mõeldes ja püüdes ka ennast selles eas meelde tuletada, leidsime, et see on ju ainult tore, kui ta kogeb nõnda vastuvõtlikus eas teistsugust kultuuriruumi ja keelekeskkonda ning erinevat pere-mudelit; saaks korraldada võimaluse alustada oma enese mina ülesehitamist puhtalt lehel.

Niisiis, Liina liitus YFUGa ja valis endale uueks koduks Saksamaa. Vahetusaastale siirdumisele eelnes vaevanõudev finantseerimisallikate otsimine. Kui me lennuajamas teda lahkumisel kallistasime, leppisime kokku, et suhtleme nii harva kui võimalik. See oli raske otsus, kuid see oli meie meelest õige: see andis talle võimaluse end jäagitud paigutada uude peresse ja sõpruskonda, hakata võimalikult kiiresti rääkima ja mõtlema saksa keeles. Liina koduks sai aastaks Eschweileri väikelinnake Edela-Saksamaal, Hollandi ja Belgia piiride lähedal. Aasta möödus lennates, enam-vähem poole peal hakkas ta mõtlema ja päevikut kirjutama saksa keeles. Saksamaal leidis ta

ka endale uue hobi—peotantsu, millega tegeleb praeguseni.

Vanema õe eeskujul ees, ei tekkinud ka kolm aastat nooremal Tuulil hetkeksi kahtlust, et tema oma koolitee rahulikult kodulinnas mööda peaks veeretama. Tuulil oli ainult kindel soov ja unistus: minna just nimelt Prantsusmaale, YFU ühte 'defitsiitsemasse' sihtriiki. Kuna ta alustas oma "aplikeerimisega" juba kaks aastat varem, siis see tal ka õnnestus. Tuuli sattus Prantsusmaa lääneossa, Bretagne'i poolsaarele, Lanesteri nimelisse linnakesse Biskaia lahe ääres. Kunagi asustasid seda maanurka bretoonid, kes rääkisid prantsuse keelest üsna kaugemale jäävat keldi keelte hulka kuuluvat bretoni keelt. Tänapäevaks on see, tõsi küll, unustatud, vaid tänavate nimed ja linnasildid on kakskeelsed. Kuna kolme aasta jooksul, mis jäi Liina ja Tuuli vahetusperioodide vahele, oli tekkinud selline nähtus nagu blogimine, siis olime me Tuuli käekäiguga pidevalt suurepäraselt kursis. Tervel suguvõsal oli internetibrauseri avaleheks seatud Tuuli veblog. Samuti lugesime regulaarselt teiste Eestist pärit YFUKate blogisid, mistõttu tundisime end justkui ühekorraga viibivat mitmes erinevas maailma nurgas. Maailm tundus naljakalt väikesena, lugedes aprilli lõpus, et Tuuli lippab Prantsusmaal juba bikiinidega ringi, Kaaril aga Põhja-Norras toimuvad järjest suusavõistlused.

Kuna mõlemad meie lapsed olid saanud võimaluse veeta aasta välismaal, siis leidsime, et meie poolt oleks aus avada oma kodu ja südamed võõrale lapsele. Esimesena sattus meile saksa noormees Till. Me olime alul mõõdukalt pessimistlikud, kas saksa lastel ikka jätkub piisavalt motivatsiooni, et aastaga ära õppida pisike eesti keel, millega neil suure töönaosusega tulevikus midagi peale pole hakata. Samas rääkis ta head inglise keelt, nii et meilt nõudis tõsist enesedistsipliini, et hakata järk-järgult eesti keele peale üle minema. Poole aasta möödudes, pärast jõule, otsustasime, et nüüdsest ei räägi enam ühtegi sõna inglise keeles ning teatavate mõõndustega sai-

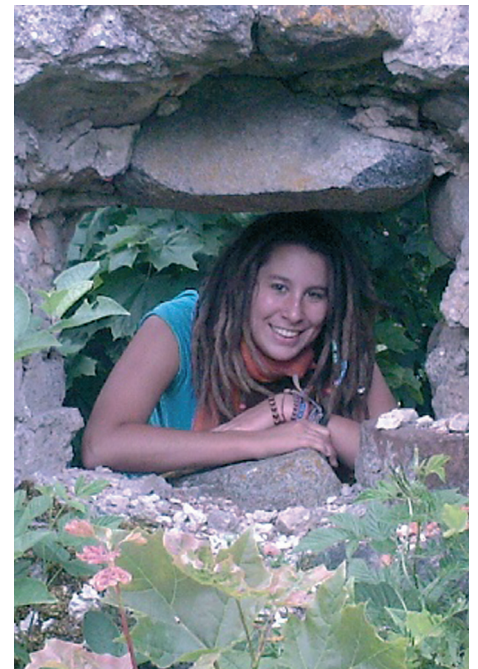
me ka sellega hakkama. Till oli suurepärase suhtleja ja paras tulesäde ning tal oli suurepärase huumorimeel. Koolis käis ta Treffneri Gümnaasiumis ning juba teisel poolaastal kuulus ta klassis matemaatikas tugevamate hulka. Hea tõuke tema eesti keele omandamisele andsid kunstiajaloo õpingud. Alguses katsetas ta Tootsi trikki, teatades kontrollitöö alguses õpetajale, et tal on vaid pool õpitut. Õpetaja aga ei teinud talle vähimatki hinnaalandust ning esimene kaks käis vägagi poisi eneseuhkuse pihta ning pani ta tõsiselt õppima.

Kui olime jõudnud ennast ära proovida väljaminevate laste vanemadena ja vahetusperena, pakkus YFU meile veel ühte rolli perevahetuses. Meist said tugiisikud saksa tüdrukule Sophiele, kes veetis oma vahetusaastat Tartu lähedal maal. Sophie on väga särav isiksus, lõbus ja tegutsemistahet täis. Kuna ta on pärit baltisaksa perest, siis oli tema juures tunda teiste saksa lastega võrreldes veidi erinevat motivatsiooni eesti keele õppimiseks ja eesti meelelaadiga tutvumiseks. Ka meie saime temalt teada palju huvitavat tänapäeva baltisaksa kogukonnast.

Lõpuks jõudisime olla pool aastat asenduspereks saksa tüdrukule Luisele. Luise on äärmiselt soe ja südamlilik tütarlaps, kes loob suhteid aeglaselt, kuid see-eest seda tugevamini.

YFU on meie perele andnud hindamatu elukogemuse. Meie kahelapselisest perest on saanud viielapseline. Till on meid juba jõudnud külastada kolm korda aasta jooksul, Luise tuleb kindlasti järgmisel suvel laulupeole, töönaoliselt kord veel enne sedagi. Till lõpetab iga kirja sõnadega 'elu on ilus, eriti Eestimaa!' ning allkirjastab selle 'teie poeg Saksamaalt'. Oleme veendunud, et Liinal ja Tuulil on oma peredega Saksamaal ja Prantsusmaal sama südamlik suhe, kuid jätame selle puhtal kujul nende oma südamesaladuseks. Las neil olla üks kodune pere Eestis ja teine, mis kuulub vaid neile endile, piiri taga.

**Perekond Land
Vahetuspererkond**

Naljakas on see, et kui meil esimest aastat vahetusõpilane oli, siis meie pere lapsed ei tahtnud kuuldagi sellest, et nad ise peaksid kuskile peredesse elama minema aga näed nüüd – paar aastat läheb mööda ja juba on ise huvilised! No vahetusaeg on ka midugi lühem aga minekusoov iseenesest on juba tähelepanuväärne ja see kõik on ka tänu YFU – kogemusele!
Perekond Remmel, vastuvõttev pere

Arvamus õpilasvahetusest

Aastat kolm tagasi ei öelnud tähekkombinatsioon YFU meie perle veel midagi.

Ühel kevadpäeval teatas keskkoolis õppiv poeg, et ta soovib järgmisel sügisel minna aastaks vahetusõpilaseks. Plaan tundus huvitav ja vanemate toetust ei tulnud ka kaua oodata. Järgmisel päeval helistas ta aga äreva häälega, et tema valitud vahetusaeg on lõunapoolkeral ja seetõttu on sinna vaja kõik dokumentid esitada kolme päeva jooksul. Dokumentide loetelu oli päris pikk: perearsti täidetud ankeet (4...5 lk.), koolist hinnetelehed, iseloomustused, soovitused ja veel hulk personaalseid ankeete. Osa dokumente pidid olema ametliku tõlke e. apostilliga jne. Ajagraafik tundus teoreetiliselt inimvõimete piiril, aga praktiline teostus võimatult lähedal.

Appi tuli vanasõna: kel janu, sel jalad. Igatahes kolmanda päeva õhtuks oli vajalik nn. fail koos. Milline maa valida? Lähedane ja sarnane või kaugel ja eksootiline? Eksootilisema sihtkoha valiku tingis soov end proovile panna. Mitmesugusteks ootamatusteks peab kaugema sihtkoha valija kindlasti valmis olema. Pead end tundma ja olema kindel, et raskustega suudad toime tulla. Ameerika, Austraalia või Aafrika on suured ja kõik meie kultuurist väga erinevad maad. Samas võivad ka samas linnas või asulas ning samal tänaval elava teise pere harjumused ja elustiil olla täiesti erinevad, rääkimata siis samal mandril asuvast riigist.

Ega vahetusaasta kergeks ei kujunenud, aga raskuste ületamine ja ise hakkamasaamine olidki noormehel need, mida eelkõige enesele oli vaja tõestada. Pärast vahetusaastat tundus talle Eestimaa nii ilus, nii pisike ja mis kõige olulisem – nii turvaline.

Sellel aastal elab meie peres sama programmi raames 17aastane tüdruk Saksamaalt. Meil on peres kaks poega ja eelnevate vahetuspere soovitusel on nüüd terve aasta meil ka tütar. (Vahetus)tütrel on kodumaal kaks õde ja nüüd siis ka kaks venda. Cool! Selline oli tema esimene reaktsioon.

Elame Harjumaal ja kohalikus koolis oleks logistiliselt kindlasti lihtsam olnud. Oma laste soovitusel valisime kooliks Tallinna kesklinnas oleva gümnaasiumi ja koos YFuga pingutades õnnestus sinnaminek ka kooli juhtkonnaga kokku leppida. Kooli ja kodu vahel sõitmise aeg on veidi pikem, aga seda korvab keskkonna vaheldumine.

Vahetusaasta õnnestumiseks peavad teataval määral kõik protsessiosalised oma panuse andma. Eesti YFU kohta peab siin küll kiidusõnu kasutama, sest nad teevad asja huviga ja pingutavad nõutud reeglimentidest tunduvalt rohkem. Vahetusperele soovitab YFU elada oma tavapärase elu. Seda soovitus tasuks võtta väikese reservatsiooniga. St. kui on millegi tegemiseks või mitte-tegemiseks plusse ja miinuseid võrdselt, tasuks valida tegemine. See ei tähenda kaks korda nädalas muuseumis käimist, aga kord paari kuu jooksul võiks ikka minna. Kõige suurem roll on vahetusõpilase enda aktiivsusel ja initsiatiivil. Kes on enne õppinud muusikat, kunsti vms., saab seda ka vahetusaastal jätkata. Aga miks mitte tegeleda ühel aastal hoopis uute ja huvitavate hobidega? Tegevusi saab otsida kohe vahetusaasta algul, sest ringid

alustavad siis tööd ja hiljem liitumine on mõnes kohas keerukas.

Vahetusaasta üheks eesmärgiks on uue maa keelt ära õppida ja kohalikust kultuurist osa saada. Selleks tuleb kohe esimestel kuudel tõsiselt pingutada, sest seda huvitavamaks kujuneb aasta.

Kokkuvõtteks julgen kogu meie pere nimel soovitada nii vahetusõpilaseks minekut kui ka vahetuspereks hakkamist. Jõudu kõigile vahetusperele ja hakkamasaamist lähemal või kaugemal oma vahetusaastal olevatele õpilastele!

Kalle Kungas
ÜVI (ühe Vahetuspere Isa)

Foto: Krõõt Tarkmeel, Harrieti studio

7 SAMMU

KUIDAS SAADA VAHETUSPEREKS?

SAMM 1

palume Teil täita "ankeet 1" (lühiankeet) ja saata YFU Eesti kontorisse.

Ankeedi leiata meie kodulehelt www.yfu.ee

SAMM 2

saadame Teile põhjalikuma ankeedi, "ankeet 2", mille kaudu püüame saada täpsema ülevaate Teie perekonna kodusest elust, harjumustest, pereliikmete läbisaamisest, kodusest korrast jne.

SAMM 3

lepime kokku kodukülastusaja. Oluline on, et kogu perekond kohtumisel osaleb, sest vahetusõpilase võtmine puudutab kogu perekonda, mõnikord ka neid liikmeid, kes kodus enam ei ela.

SAMM 4

toimub kodukülastus. Kodukülastusel räägitakse põhjalikumalt, mida tähendab vahetusõpilase perekonda võtmine. Kodukülastajatele võiks teha põgusa ringkäigu majas, et saada ülevaade vahetusõpilase tulevasesse kodust.

SAMM 5

pärast kodukülastust tehakse põhimõtteline otsus, kas perekond on YFU ideest aru saanud ja sobib vahetusõpilasele eesti koduks.

SAMM 6

YFU poolne vastus.

JAH:

a) kui leidub Teile sobiv õpilane kohe, siis antakse sellest teada.

EI:

a) kui perekond ei ole YFU ideest ja põhimõtetest aru saanud või ei vasta muudele tingimustele, siis antakse perekonnale eitav vastus aastaprogrammis osalemiseks.
 b) aastaprogrammi perekonnaks mittesobimisel võib kõne alla tulla perekonnaks olemine lühemal perioodil. Sel juhul anname Teile konkreetsetest võimalustest ülevaate.

SAMM 7

vajadusel ja võimalusel toimuvad lisakülastus/telefonivestlus, et saada vastused lisaküsimustele ja mõtetele. Kui kõhklused on hajutatud ja otsus kindel, kutsutakse perekond YFU kontorisse külla.

LOODAME, ET SIIT SAAB ALGUSE YFU EESTI JA TEIE PEREKONNA VAHVA KOOSTÖÖ!

VAHETUSPERE

Vahetusõpilase võtmine ei tähenda külalise võõrustamist ühe aasta vältel - vastupidi, temast saab üsna pea täieõiguslik pereliige, kes jagab teiega nii oma muresid kui rõõme. Tavaliselt jäävad vahetusõpilase ja vahetuspere kontaktid püsima pikkadeks aastateks, vahel kogu eluks.

Pere seisukohast vaadates annab see aasta kindlasti võimaluse arendada oma võõrkeeleoskust. Aeg on näidanud, et perekonnad õpivad sellest kogemusest sama palju kui vahetusõpilased: vahetuspereks olemise kogemus annab võimaluse hinnata oma pereelu ja keskkonda, nii mõnigi igapäevane asi, mida ise tähele ei pane, tundub õpilase jaoks omapärase kombena.

Vahetuspereks saamise kõige olulisem tingimus on pere enda soov ning valmisolek vahetusõpilast vastu võtta. Mingit eraldi või erilist kohtlemist vahetusõpilased ei vaja - kodu ei ole vaja euroremontida, perekonna söömis- ja harjumusi muuta ega perekondlikest tavadest loobuda ei ole mingit tarvidust. Samuti ei ole oluline, millises Eestimaa nurgas teie kodu asub.

Meie missiooniks on tutvustada kultuu-

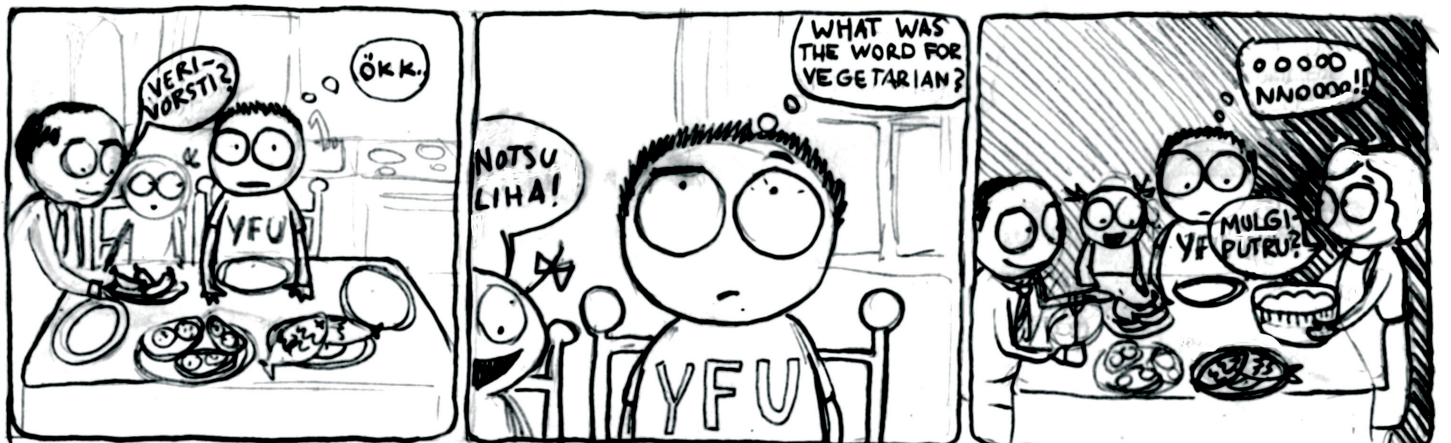

ridevahelisi erinevusi, arendada sallivust ja vastastikut mõistmist, toetudes vahetutele kontaktidele teise rahvusega. YFU usub, et vahetusprogrammide kaudu on õpilastel ja perekondadel võimalus õppida tundma uusi kultuure, areneda ja end arendada ning saada uusi kogemusi.

KUI TEILE TUNDUB, ET UUTE KOGEMUSTE SAAMINE ON MIDAGI NIISUGUST, MIS VÕIKS SOBIDA TEIE PERELE, SIIS VÕTKE MEIEGA ÜHENDUST:

TELEFONIL: 7 305 964

E-MAILIL: DIINA@YFU.EE

Nutchannon Boonsorn Eesti peres

Kui Eestisse aastaks õppima tulnud tailane Nutchannon Boonsorn esimest korda saunas käis, ütles ta, et lavaruumi leitsak meenutas talle kodumaad. Haapsalus elanud Boonsorn (16) ei tahtnud Eestist lahkuda, kuid pidi seda reedel vahetusõpilase programmi lõppemise tõttu siiski tegema. «Mulle tõesti meeldib siin,» rääkis Tai pealinnas Bangkokis elav Boonsorn.

Eriti paeluv tundus talle just Haapsalu. Kui Boonsorn koos oma võõrustajaperega esimestel nädalatel sealses kaubamajas käis ja nägi pereema kõigile tere ütlemas, pani see poisi muigama. «Siis ma mõtlesin, et naljakas – ta tunneb kõiki,» naeris Boonsorn.

Õppis keele selgeks

Rõõmsameelne Boonsorn räägib puhtas eesti keeles, keele õppis ta selgeks poole aastaga. «Jõuludeks ta juba natuke rääkis, pärast seda läks aga eriti libedalt,» rääkis Eesti vahetuspere ema Karin Truu.

Tema sõnul on Boonsorn lahtise peaga poiss, kes tabab asju lennult. «Mina ise soovisin natuke inglise keelt praktiseerida, kui ta meile tuli. Aga näed nüüd...» rääkis Truu.

Boonsorn tuli Eestisse eelmise aasta augustis YFU vahetusõpilaste programmiga ja on üldse esimene tailane, kes siin nende vahendusel teadmisi omandanud. Eesti leidis ta üles nime ilusa kõla järgi. «Meil oli YFU nimekirja maadest ees ja siis jäi Eesti silma,» selgitas Boonsorn.

Maarjamaa pakkus tailasele mitmeid senitundmatuid kogemusi – ta käis siin esimest korda kelgutamas, nägi esimest korda lund, kandis esimest korda jopet ja kindaid. «Siis, kui pereema mulle jope andis, vaatasin, et nii suur,» meenutas noormees. «Aga kui talv tuli, siis see töötas ja oli soe.» Esimeste külmade ajal oli Boonsornil koguni nii kõrge, et magas öösiti mütsiga.

Samuti sõi ta Eestis esimest korda näiteks juustu, kohupiima ja pannkooke. Talle meeldivad isegi meie verivorstid ja hernesupp. Ainsana ei suutnud Boonsorn harjuda keefriga.

Küsimusele, mida ta Tais sööb, vastas noormees, et peamine on ikka riis. «Ja sinna juurde sööme tavaliselt kana või midagi,» rääkis ta. Boonsorn elab koos isa ja emaga ühes väikeses toas. Kööki neil ei ole ja seepärast sööb pere igal õhtul väljas.

Asjata kartus

Nii tahabki Boonsorn Eestisse peagi tagasi tulla ja hakata Tartu Ülikoolis õppima. «Mulle meeldib siinne kultuur, inimesed, väikesed linnad,» rääkis Boonsorn. «Eesti on mulle kui teine kodu.»

Võõrustajaperele mõjus noormees omamoodi energiasüstina. «Ta tõi meile oma naeratuse ja sooja olekuga juurde positiivsust,» rääkis pereema. Samuti olevat poiss tuletanud neile meelde Eesti ilu.

«Kui läksime oma maamajja, siis ütles Boonsorn, et tahaks siia oma ema tuua, sest see on justkui pa-

radiis,» rääkis pereema. «Ise vaatasin, et mis siin siis nii väga ikka on?»

Noormehel tundus isegi tavaline kartulikoormine huvitav. «Ta istus kohe päris minu kõrvale ja vaatas suure uudishimuga, mida ma teen,» ütles naine.

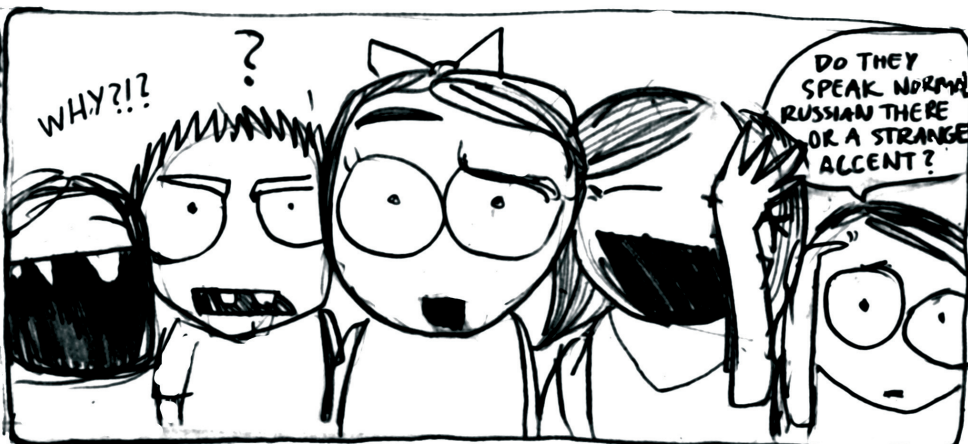
YFU Eesti vahetusõpilaste programmispetsialisti Diina Tuuliku sõnul on neil välja kujunenud nii-öelda kuldpered, kes enam YFUta hakkama ei saagi. Samas nentis ta, et reeglina on eestlased materiaalselt kaalutlevad ja kartlikud ning vahetusõpilastele on peresid üha raskem leida.

Põhjuseks on inimesed toonud suure rahalise väljamineku ja kartuse, et äkki ei saada hakkama. «Muidugi kulub söögi peale raha rohkem, aga tegelikult laienab see poiss või tüdruk ju pere silmaringi,» nentis Tuulik.

Tuuliku sõnul pole vahet, kas külalise võtab vastu maa- või linnapere. Ta lisas, et mõned vahetusõpilased ongi elanud metsa sees ja see on jätnud neile kustumatu mulje.

«Peresid, kes sooviksid programmis osaleda, on Eestis kindlasti küll ja küll. Aga neid on keeruline üles leida,» ütles Tuulik oma kogemuste põhjal.

Ilmunud ajalehes Postimees, 02. juuli 2008, autor: Kristi Leppik.

Laused Ghana kohta

Aastaringne kuum suvi, kuum rannaliiva ja sooja ookeaniga, millele lisanduvad võrdsed toidud. Igapäevaelu elavdab kirev kultuur - 14 hõimu, kel igal oma traditsioonid ja keel, inimesed on tolerantset (kristlased ja moslemid elavad konfliktita).

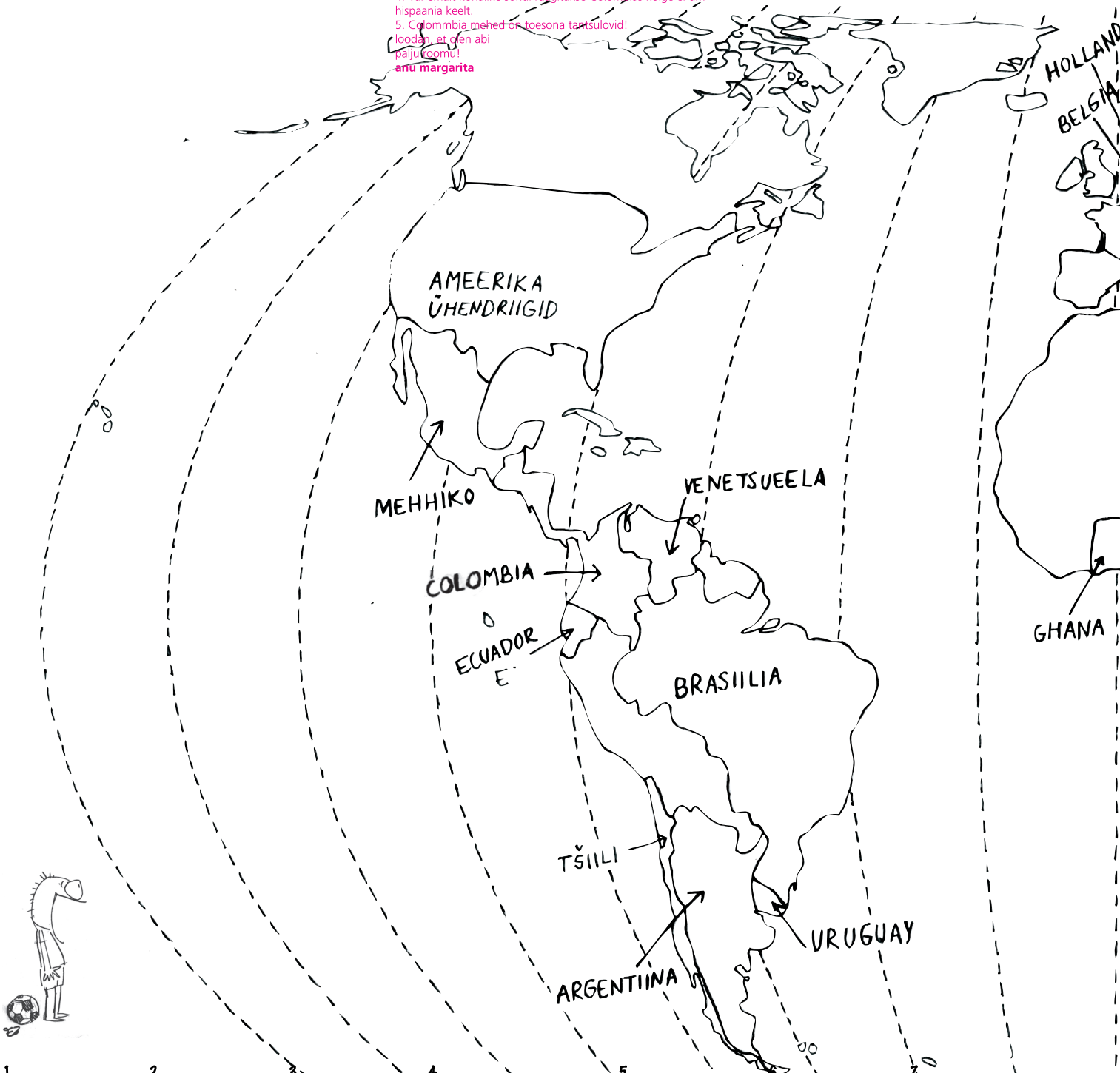
Pildid: <http://picasaweb.google.com/chillyec>

Anneliis Aavik

tervis!

siin laheb kõik rahulikult. ilmad on kuumad ja tuju hea. väga poney ulesanne mulle antud. paar huvitavat fakti kolumbia kohta:

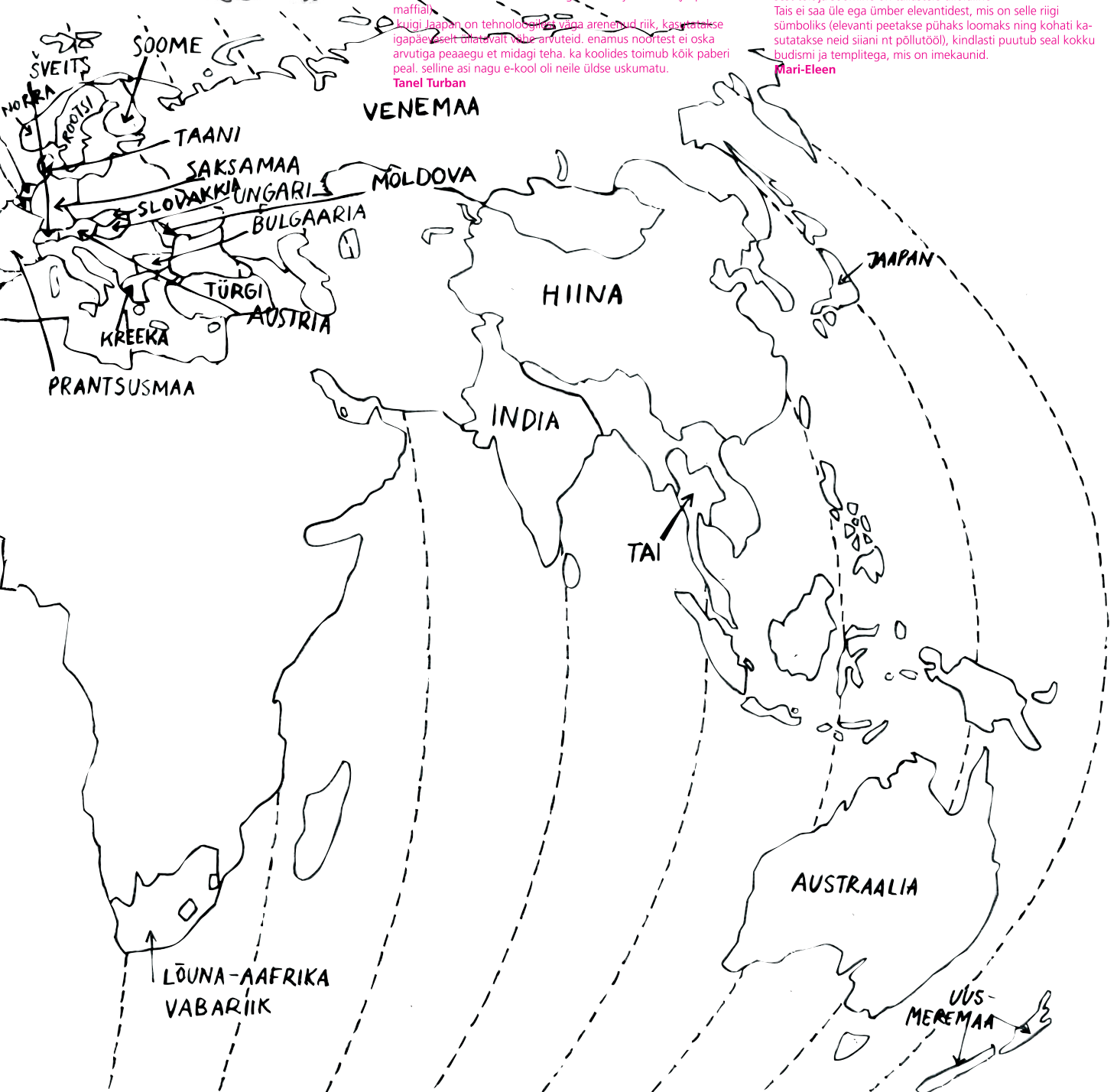
1. 90% maailma loomastikust on Colombias esindatud
2. Colombias reisisid võib leida nii magesid, liivaranda kariibi mere aares, vihmametsa, suurlinna kara ja mura, indiaanlaste kulasid, kui ka maailma salsapealinna!
3. Colombiasse soitmiseks ei pea ENAM Poola viisa jargi minema.
4. Vahemalt kohalike sonul raagnakse Colombias koige enam hispaania keelt.
5. Colombia mehed on toesonat tantsulovid!
loodan, et olen abi palju loomu!
anu margarita

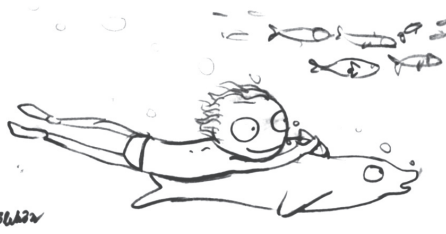

Jaapanis on peaaegu 5,6 miljonit joogiautomaati, mis oleks siis üks iga paarikümne elaniku kohta. seal on tohutult palju asju mis räägivad. näiteks liftid mis ütlevad mis korrusel nad on ja millal ukseid avanevad ja sulguvad. linnaliinibussidel on lisaks suunatudeledele ka kõlarid mis hoiatavad jalakäijaid kui buss pööret sooritab. valgusfoorid mis ütlevad kui värv vahetub ja ka avalike hoonete sissekäikude juures on liikumis andurid millepeale lastakse lindilt seda hoonet tutvustav tekst. üldiselt võib kesklinnas väga käre ja kiire muutuda... tatoveeringutega ei tohi sõneda avalikesse pesemiskohtadesse, kuna kuna vanas olid tatoveeringud ainult yakusadel (jaapani maffiaal) kuigi Jaapan on tehnoloogiliselt väga arenenud riik, kasutatakse igapäevast elamiseks vähe arvuteid. enamus noortest ei oska arvutiga peaaegu et midagi teha. ka koolides toimub kõik paberi peal. selline asi nagu e-kool oli neile üldse uskumatu.

Tere jälle!
Peaaegu vabandama, et ei suuda oma aega otstarbekalt planeerida. Täna tegi asja keeruliseks ka mõnus elektrikatkestus :p
Igal juhul on siin mõned mõtted, mida kõige paremini ei oska sõnastada:
Tai on naerustuste maa (The Land of Smiles) hot, hot, hot - see kehtib nii toidu kohta, mis on alati võrtsine, kui ka ilma kohta, mis on igavesti palav nende "kuidas läheb?" võrdub "kas sa oled juba sünninud?" , sest toit ja söömine on tailastele ülilululine
Tais ei saa üle ega ümber elevantidest, mis on selle riigi sümboliks (elevanti peetakse pühaks loomaks ning kohati kasutatakse neid siiani nt põllutööl), kindlasti puutub seal kokku budismi ja templitega, mis on imekaunid.

1. Brasiilia, 2. Ehanan, 3. Ecuador, 4. Uus-Meremaa, 5. Holland, 6. Tai, 7. Rootsi, 8. Ameerika Ühendriigid, 9. India, 10. Mehhiko, 11. Lõuna-Aafrika Vabariik, 12. Austraalia, 13. Moldova, 14. Jaapan, 15. Soome, 16. Prantsusmaa, 17. Kreeka, 18. Ungari, 19. Austria, 20. Argentina, 21. Taani, 22. Colombia, 23. Bulgaaria, 24. Belgia, 25. Türgi, 26. Uruguay, 27. Sveis, 28. Norra, 29. Venemaa, 30. Saksamaa, 31. Hiina, 32. Slovakkia, 33. Tšii, 34. Ecuador

Tervist!

Nüüd on jama. Alla ühe kuu on lõpuni. Varsti Eestise tagasi, liiga vara on. Aga pole midagi parata, aasta hakkab läbi saama. Viimased kuud on igatahes kõige huvitavamad olnud, päris viimane lõpp töötab kõige kõigem tulla. Igatahes teen oma parima, et Brasiilialt see viimane välja pigistada.

Kõige huvitavam asi, millega ma vahepeal olen hakkama saanud, oli reis maailma kopsu, Amazonasesse. See oli üks mu unistustest seal vihmametsas ära käia. Reis oli küll tohutult kallis, aga ma arvan, et iga viimne sent, mis selle alla läks, tasus ära. Reis toimus ühe suure paadiga Amazonase jõel. Me käisime indiaanikülades ja nägime, kuidas inimesed seal ilma elektriga elavad. Kõik eluks vajalik tuleb loodusest. Käisime öösel jõest alligaatoreid otsimas, neid leiab üles punaste silmade järgi. Meie giidid olid peast segased, peaaegu ise kannu äärelt vette kukkudes püüti meile näitamiseks kokku umbes 10 alligaatorit, sellised mõnused pooleteistmeetrised olid mõned. Meile käes hoidmiseks anti pisemaid. Lasti ka madusid käes hoida. Meiega koos suures paadis reisis ka üks päris indiaanlane, ma pärisin ta käest siis anakondade kohta, ta rääkis, et suurim, mida ta näinud on, oli rohkem kui 5m pikk. Päris purakas teine ju! Käisime veel roosade delfiinidega ujumas, see oli ka omamoodi kogemus. Nägime hästi palju koski ja muid selliseid ilusaid asju. Viimase öö magasime päris metsas sees võrkiigedes. Suht kõhedaks võttis, kui me võrkude alt igasugused värvilised maod läbi roomasid. Piraajasid proovisime ka püüda, aga tol päeval meil kalaõnne polnud. Tohutult palju ainulaadseid asju tegime seal metsas ja jõel. Reisiseltskond oli umbes 60liikmeline. Seal oli igasuguseid, USAst, Kanadast, Mehhikost, Australiast, Taiwanilt, Jaapanist, Türgist ja ülejäänud oli Euroopast. Igati tore kamp oli. Reis kestis 9 päeva + 3 päeva, mis läks reisile enda linnast Amazonasesse ja tagasi.

Peale Amazonast langes jalkavorm korraks nii alla, et mind ei lastud enam meeskonna põhikoosseisugi, nüüdseks on kõik jälle korras, kindlalt sees. Viimasel kuul pean normaalse trennikoormuse kahekordseks ajama, vaatan, kas saan hakkama. Eestisse tulles peab ikka sõpradele-tuttavatele muljet avaldama.

Brasiiliasse saabus talv. Sügaval riigi lõunaosas oli mingil ajal isegi -5°C, lund sadas ja vesi oli jääs, brasiillased hädaldasid. Meie talv riigi kirdeosas on ka

jahe, mingi 30°C ringi jäävad temperatuurid hetkel. Aga iga päev on pilves, päikest võtta ei saa. Nii, et Eestisse ma päris neegrina ei tule. Ma mäletan, et kui ma eelmise aasta juuli lõpus Brasiiliasse saabusin ja lennujaamast väljusin, see oligi riigi lõunaosas São Paulos, siis ilm oli mõnusalt soe, hästi mõnna oli. Siis sõitsime 6 tundi bussiga põhja Rio de Janeirosse, seal oli kuum! Me olime nädal aega seal ja mõtlesime, kuidas ometi selle aasta siin vastu peame. Peale seda nädalakest lendasin oma praegusesse kodulinna, kell oli umbes 7, kottprime, ja kui ma lennukist välja astusin, siis sain shoki- ilm oli vähemalt sama soe kui Rios kell 2 päeval! Ja kui mulle koju sõites selgeks tehti, et neil oli hetkel talvehaag käimas, siis ma tõesti ei osanud enam midagi öelda. Järgmine päev oli väljakannatamatult palav, ma oleks äärepealt kuumarabanduse saanud. Umbes kuu ajaga harjusin ma aga selle kuumaga täiesti ära. Kõige hullemad kuud olid oktoober ja november, IGA PÄEV vähemalt 45°C, vot see oli saun! Ja praegu 30°C ning mul on suht jahe, 25°C on mul ausalt täiesti külm ja 20 on katastroof, kananahk ja külmavärinad. Ma ei julge tulla Eestisse, 25°C on kõige kuumem suvepäev ju. Samal ajal, kui teised rannas päikest võtavad, ma istun kodus ahju ees ja joon piparmünditeed. Okei, ma loodan, et asi päris nii hulluks ei lähe.

Kool hakkab läbi saama, veel umbes nädal, siis hakkab talvehaag uuesti. Mu klass on endiselt super, kõik sõbrad. Enamus mu parimatest sõpradest ongi vist klassist. 28. juulil teen lõpupeo, peale seda ei jäägi midagi alles, 2 päeva ja minek. Tohutult kahju on siit ära minna!

Nagu ma juba rääkinud olen, kolisime me kesklinna. Palju-palju parem on. Kõikide naabritega saame läbi. Eelmise tänava peal olid kõigil majadel 5m müürid ümber ja keegi väljas ei käinud. Siin on aga naabritüdrukud ilusad, naabripoisid oskavad jalkat mängida, mida veel tahta! Tore kant, kõik on lähedal. Üks peresõber tuli ka meile elama, sest tal olid oma vana koduga mingid jamad. Nüüd on elanike arv eriti suur. Ema, isa, kaks venda, kaks õde, nõbu, sõber ja sõbra naine. Lisaks juuli esimestel päevadel sünnib emal veel üks poeg. Ja maja on väike. Ei tea, kuidas me ära mahume.

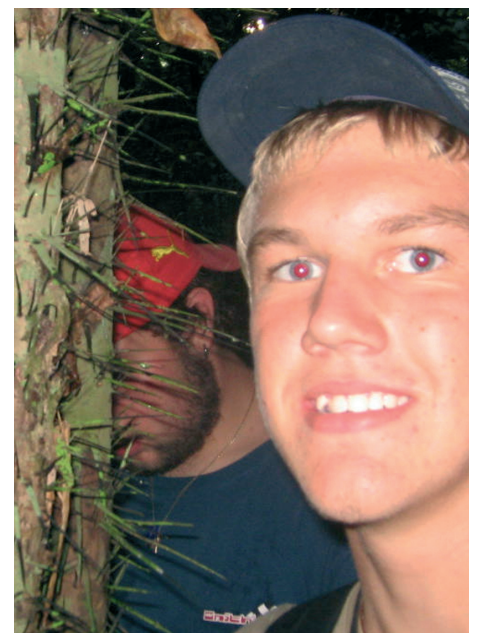
Räägin teile siis natuke Brasiilia muusikast. Kõige tuntumad ja armastatud stiilid on forró ja pagode.

Need kaks on Brasiilia tantsud ja kuna siin kõik armastavad tantsida, siis tehaksegi seda muusikat tohutult palju. Põhipilliks on akordion. Ma ei oska hästi neid muusikastiile kirjeldada, aga tavaliselt on nad hästi kiired ja rõõmsameelsed. Kellel huvi on, uurige järele. Minule nad igatahes meeldivad. Peaaegu kõigil pidudel tantsitakse forró. Loomulikult on Brasiilias ka kõike muud, rokk, reggae, trance(hästi vähe) jne. Aga kohalik tantsumuusika on neist kõigist populaarsem. Mis veel on imelik, brasiillased kopeerivad tohutult ingliskeelseid hitte ja teevad nendest forró. Kõige kuulsamad coverid on Akoni- Don't Matter, Rihanna- Umbrella, Fergie- Big Girls Don't Cry. Aga neid koopiaid on tõesti lugematu arv.

Brasiilia peod on Eesti pidudest hoopis erinevad. Enamus pidusid toimub tänavatel, mingit piletit maksta ei pea. Kuskile nurka on lava üles pandud, mingi bänd esineb, rahvas on alati üliaktiivne, kõik laulavad kaasa, sest laulusõnad on tavaliselt imelihtsad ja ajuvabad. Just see neile meeldibki. Üks lähedamatel pidudel, kus ma aasta jooksul käisin, oli Petrolina (minu linna) aastapäev. Kuskilt hakkab äkki liikuma üks rekka, mille katusel mängib bänd, kõik valgustus, särgid-värgid. Rekka sõidab üliaeglaselt, peaaegu ei liigugi ja rekka ümber, vot see on mass! Vähemalt kolm-neli suurimat avenüüd kesklinnas on täiesti umbselt rahvast täis. Mitukümmend tuhat inimest liiguvad koos rekkaga jõe poole, kus bänd lõpuks tegevuse lõpetab. Brasiilias algavad peod hästi vara, kuskil 4, 5 päeval ja lõppevad ka vara, mingi 10-11 öhtul. Seda tüüpi pidusid kutsutakse puxadadeks. Eestikeelne tõlge oleks suht absurdne, lükkamispidu vms, sest sellistel pidudel tõesti elatakse üksteisel seljas.

2. juuli hommikul kell 7.10 jätan ma oma Brasiilia eluga hüvasti ja astun lennuki peale. 3. juuli öhtul kell 17.40 peaks ma Tallinnasse jõudma. Selle peale ma veel tegelikult ei mõtle. Hetkel elan Brasiilias, Lõuna- Ameerika suurimas riigis, jalgpalliriigis. Ma pole kunagi näinud, et üks rahvus oma riigi üle nii uhke oleks, nagu seda on brasiillased ja ma ei kahetse kunagi, et ma just selle koha enda vahetusaastaks valisin. Kõike paremat teile Eestisse!

Andreas Brasiiliast

Nullmeridiaani nullkoht

Kuum päike ja soe merevesi. Napid bikiinid ja terve hunnik üllatunud nägudega väikseid neegripoisse, et kuidas üks valge inimene sellisesse kohta sattus.

Esimesel päeval kohapeal viis autojuht mu linna, et mulle kohalikku raha vahetada ja kohalik telefoninumber muretseda. Sain oma esimese näpuga näitamise kogemuse. Tee ääres seisis üks väike tüdruk ja poiss – näitasid näpuga, naeratasid ja lehvitasid. Linn oli lausa hirmus. Kõik nii räämas ja kõle. Tohtu kontrast, arvestades seda, et elasin peres, kel raha-ga probleeme polnud ning siis linna peal käies näha sellist vaesust. Elatakse eramajades, kas siis onnis/umberikus või villas. Kortermajasid on mõned üksikud, kui võrrelda eramajadega. Vaesemate inimeste elumajad on ehitatud kas palmilehtedest ja neljast pulgast, mille otsa on paigutatud palmilehekatus, või savist, ikkagi palmilehtedest katusega.

Esimesel päeval kohapeal viis autojuht mu linna, et mulle kohalikku raha vahetada ja kohalik telefoninumber muretseda. Sain oma esimese näpuga näitamise kogemuse. Tee ääres seisis üks väike tüdruk ja poiss – näitasid näpuga, naeratasid ja lehvitasid. Linn oli lausa hirmus. Kõik nii räämas ja kõle. Tohtu kontrast, arvestades seda, et elasin peres, kel raha-ga probleeme polnud ning siis linna peal käies näha sellist vaesust. Elatakse eramajades, kas siis onnis/umberikus või villas. Kortermajasid on mõned üksikud, kui võrrelda eramajadega. Vaesemate inimeste elumajad on ehitatud kas palmilehtedest ja neljast pulgast, mille otsa on paigutatud palmilehekatus, või savist, ikkagi palmilehtedest katusega.

Koolisüsteem on Eesti omast väga erinev. Kasvõi see, et õpitakse neid aineid, mida on vaja oma tulevases ametis, mitte kõiki aineid nagu meil siin. Kuna

ma sattusin üldiste kunstide klassi, mis on meie mõistes nagu humanitaarkallakuga klass, ei toimunud erilist hariduse omandamist. Kui õpilased olid kohal, polnud õpetajaid ja vastupidi. Selle kasuks võis muidugi mängida ka see, et mina sattusin lõpu-klassi. Arvan, et ka tänu sellele leidsin endale koolist sõbrad, sest seal polnud midagi muud teha kui inimestega suhelda.

Koolivorm! Elasin Temas ja käisin Temascos' (Tema Secondary School). Kõikidel koolidel, välja arvatud ülikoolid, on koolivormid. Minu kooli oma oli selline kollase ja tumerohelise lillmusteriline kleit. Poistel olid tumerohelised püksid ja kollakas pluus. Tappev palavus on koolivormis – sünteetiline riie ja igapäevane 40-kraadine soojus.

Loodus on roheline, kuna Ghana pole Aafrika osa, kus oleks kõrb. On palju palme, paar vihmametsa, hästi palju puuvilju muidugi. Isegi mõnda ahvi nägin oma silmaga. Veekogudest on meri ja üks jõgi, mis on paisutatud järveks (Aafrika suurim paisjärv – Volta), kuid seal ujumine on keelatud, kuna kogu riik saab sealt joogivee.

Paar kuud enne koju naasmist lasi Grace (vahetus-ema) endale uusi kostüüme õmmelda. Sellega oli siis otsustatud, et ka mulle on vaja kohalikust kangast kostüümid õmmelda. Kui me olime esimest korda õmbleja juures ära käinud, siis otsutati ümber, et ei ole mõtet kostüüme õmmelda, sest ma nagunii ei

Hei-Hei.

Mõtlesin, et kirjutaks midagi (nuh, et ka teie olete mul meeles). ELO! selles grupis, kus mina olin, ütles Eimar (loodan, et nimega puusse ei pane), et leidis oma esimesed saksa sõbrad metroost, et hädakorral peaksime meiegi metrood kasutama. Ja siis, iga kord, kui jutt lähenes teemale, et kui pole sõpru või on igav... siis ütles Eneli, et sel juhul tuleks minna metroosse :D (see oli Väike-Maarja ajal naljakas) Nüüd aga... ma olen saanud sõpru peaaegu kõikjalt: koolist, trennist, pere kaudu, klubist, rongist, tänava pealt, poest jne. AGA ma pole sõpru saanud metroost, mis toimub? :D (Okei, see oli aind nalja pärast... raudselt mäge nali, aga olgem ausad... sakslased mõjuvad juba, ja nende huumor on ka mäge :D) Igatahes. Tahtsin niisama öelda, et Saksamaal on väga tore (isegi ilma lumeta) : D

Meeldivat nädalalõppu,

Eneli Kajak, vahetusõpilane Saksamaal

kannaks neid. Paar nädalat pärast seda käisin linnas ja otsisin neli erinevat kangast. Grace oli juba õmbleja otsinud ja ta andis mulle enda ja Abiosse (vahetusõde) poolt ka kaks kangast, nii et mul oli siis lõpuks 6 erinevat kangast – sellest sai päris mitu kleiti ja pluusi. Kangad on hästi huvitavalt värvilised.

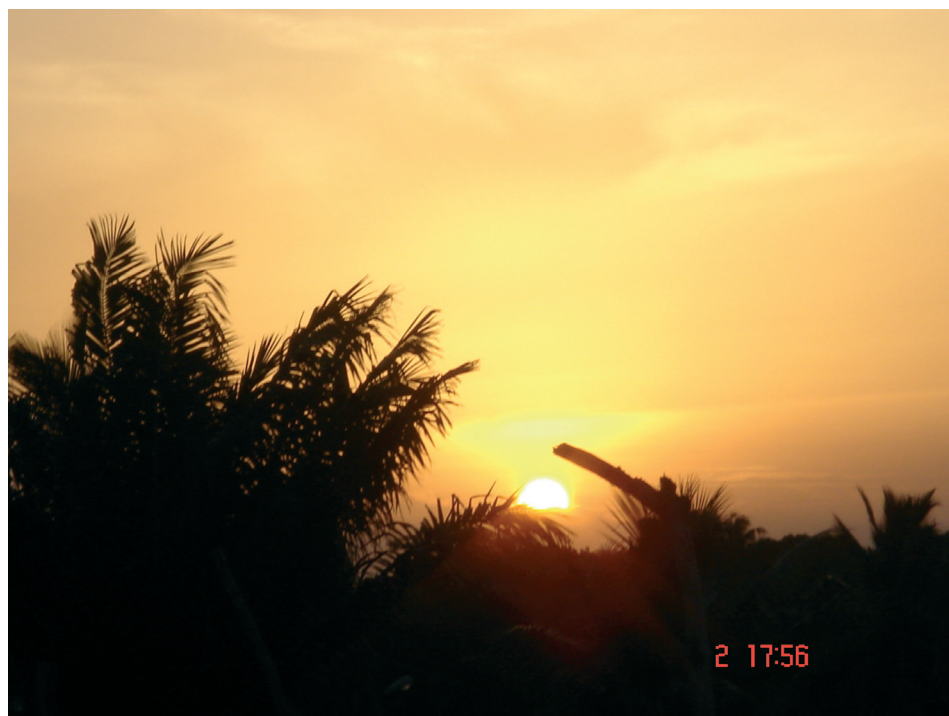
Sattudes lõpuklassi, oli mul päris korralikult vaba aega rannas veetmiseks. Käia rannas Temas, kus ma elasin, ei olnud kõige toredam, sest seal oli läheduses tasuta rand, mis tähendas ka seda, et seal oli igasuguseid inimesi ja mitte just kõige puhtam. Kuna kõik prügi paigutati konteineritega mere põhja, siis kõik rannad olid kilekotikesi täis. Tasulistest randadest koristati need igal hommikul ära.

Tasuta rannas oli ka palju Bob Marley-wannabe'sid – inimesi, kes arvasid, et nemad ongi muusikud ja kunstnikud ja neil pole tööd vaja teha, selle asemel istuti mere ääres ja suitsetati marihuanaan.

Pikast vahetusaastast on palju-palju emotsioone – nii häid kui halbu. Nõustun siinkohal paljude, paljude yfukatega, kes ütlevad, et tuleb ära minna kaugele, et aru saada, kui hea on siinsamas. Ghanas oli tore ja ma ei kahetse, et ma selle aasta ära olin, aga oma väikeses külmas Eestis on ikka kõige parem.

Annelis Aavik

vahetusõpilane Ghanas 2007/2008

VAHETUSMAA	OSALEMIS-TASU	STIPENDIUMI-VÕIMALUS	VAHETUSAASTA ALGUS-LÖPP	VIIMANE TAOTLEMISAEAG	NÕUTAV VANUS	NÕUTAV KEEL	ÕPITAV KEEL
Ameerika Ühendriigid	98 000	Ei	aug.-juuli	15. jaanuar	15-18	inglise keel	inglise keel
Argentina	98 000	Ei	aug.-juuli & jaan.-dets.	1. veebr. & 1.august	15-18	inglise keel	hispaania keel
Austraalia	98 000	Ei	Juuli-juuni & jaan.-dets.	1. märts & 1. sept.	15-18	inglise keel	inglise keel
Austria	75 000	Jah	Aug.juuli	1. märts	15-17	saksa keel	saksa keel
Belgia, flaamikeelne	81 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	flaami keel
Belgia, prantsusekeelne	81 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	prantsuse keel	prantsuse keel
Brasiilia	98 000	Ei	juuli-juuli & jaan.-dets.	1. aprill & 1. august	15-18	inglise keel	portugali keel
Colombia	98 000	Ei	aug.-juuli	1. aprill	15-18	inglise keel	hispaania keel
Ecuador	98 000	Ei	aug.-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	hispaania keel
Ghana	98 000	Ei	aug.-aug.	1. märts	15-18	inglise keel	inglise keel
Holland	75 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	flaami keel
Hiiina, keelelaagriga	98 000	Ei	juuli-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	hiina keel
India	98 000	Ei	juuni-märts	1. veebruar	15-18	inglise keel	inglise keel
Jaapan	98 000	Ei	märts -jaan.	1. september	16-18	inglise keel	jaapani keel
Kreeka	75 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	kreeka keel
Lõuna-Aafrika Vabariik	98 000	Ei	juuli-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	inglise & afrikaani keel
Mehhiko	98 000	Ei	aug.-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	hispaania keel
Moldova	69 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	vene keel
Norra	75 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	norra keel
Prantsusmaa	87 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	prantsuse keel	prantsuse keel
Rootsi	75 000	Jah	aug.-juuli	1. veebruar	16-18	inglise keel	rootsi keel
Saksamaa	75 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	saksa keel	saksa keel
Saksamaa, keelelaagriga	81 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	saksa keel
Soome	69 000	Jah	aug.-juuli	1. veebruar	16-18	inglise keel	soome keel
Šveits	75 000	Jah	aug.-juuli	1. veebruar	16-18	saksa keel	saksa keel
Taani	75 000	Jah	juuli-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	taani keel
Tai	98 000	Ei	mai-märts	1. veebruar	15-18	inglise keel	tai keel
Tšiili	98 000	Ei	juuli-juuli & jaan.-dets.	1. märts & 1. august	15-17	inglise keel	hispaania keel
Türgi	75 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	saksa keel	türgi keel
Ungari	69 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	inglise või saksa keel	ungari keel
Uruguay	98 000	Ei	aug.-juuli	1. veebruar & 1. aug.	15-18	inglise keel	hispaania keel
Uus-Meremaa	98 000	Ei	juuli-juuli & jaan.-dets.	1. veebruar & 1.juuli	15-18	inglise keel	inglise keel
Venemaa	75 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	inglise keel	vene keel
Venezuela	98 000	Ei	aug.-juuli	1. veebruar	16-18	inglise keel	hispaania keel

- Suveprogrammide osalemistasud moodustavad 50% ja semestriprogrammid 90% aastaste programmide hinnast.
- Kohtade ja stipendiumite arv on piiratud.
- Stipendiumile saab kandideerida olenemata programmi pikkusest, kuid seda juhul, kui valitud sihtriik on Euroopas või otsustatakse maa kasuks, kus YFU Eesti kaudu varem käidud pole.
- Lisainfo — telefon: 6 286 161, kontori mobiil: 56 644 978, koduleht www.yfu.ee

OSALUSTASU HÕLMAB:

- reisi vastuvõtvale maale ja tagasi
- tõhusat tervise- ja vastutuskindlustust
- YFU üritusi ja ettevalmistust Sulle ja Sinu vanematele Eestis ja vastuvõtval maal
- kohta kohalikus keskkoolis
- vahetusperekonda
- nõustajaid ja tuge vastuvõtval maal
- aastane programm Euroopas sisaldab ka neljapäevast vahetusaasta lõpuseminari (YES) Saksamaal 2010. aasta suvel
- YFU üritusi Eestis
- valimispäeva
- stipendiumiintervjuud
- sponsorkoolitust
- infotunde, mis toimuvad iga maa kohta eraldi. Endised vahetusõpilased jagavad infotunni oma kogemusi ja muljeid antud maa kohta. Sageli aitavad just need kohtumised taotlejatel langetada lõpliku otsuse, kuhu maale nad minna soovivad.
- eelorientatsiooni, mis toimub umbes kuu aega enne vahetusaastale minekut. Eelorientatsioon on paaripäevane vahetusaastale eelnev koolitus, kus räägitakse praktilistest asjadest (viisad, kindlustustingimused, YFU reeglid, mida kaasa võtta, jne)
- igal aastal juulikuus toimuvat Suurt Suve Kokkusaamist. See on võimalus kõikidel YFUGa seotud inimestel omavahel kokku saada. Sellele kokkusaamisele tulevad nii need õpilased, kes on juba oma vahetusaasta langetanud kui ka need, kes alles lähivad.
- lapsevanemate sügisene ja kevadine kokkusaamine ehk infotund-koolitus on mõeldud programmis osalevatele lapsevanematele vahetusaasta alguses ja lõpus.
- järelorientatsiooni, kus vahetusaastalt tagasi tulnud õpilased annavad tagasisidet oma vahetusaastast.

OSALEMISTASU EI SISALDA

- viisa tegemist, taskuraha ning mõnede sihtriikide puhul ka kooliõpikuid.

YFU ÜRITUSED EESTIS

- Valimispäev
- Stipendiumiintervjuud
- Sponsorkoolitus
- Infotunnid
- Eelorientatsioon
- Suur Suve Kokkusaamine
- Sügisene ja kevadine kokkusaamine lapsevanematele
- Järelorientatsioon

YFU ÜRITUSED VASTUVÕTVAL MAAL

- Aasta alguse seminar
- Keskaasta seminar
- Aasta lõpu seminar
- Regulaarsed kohtumised YFU tugiisikutega
- Regionaalsed kokkusaamised
- YES seminar on iga-aastane seminar, mis lõpetab YFU programmis osalevate õpilaste vahetusaasta. Seminar toimub Saksa maal ja osaleda saavad ainult Euroopa riikides vahetusaastal olnud õpilased.

KUIDAS

KUI SUL TEKKIS SOOV SAADA VAHETUSÕPILASEKS, OLED SOBIVAS VANUSES JA PEALE SELLE VEEL AKTIIVNE NING LÖBUS INIMENE, SIIS TÄIDA ANKEET NING LISAKS ANKEEDILE SAADA MEILE KA:

- Lugu endast (masinkirjas), oma elust, perest (teie läbisaamisest omavahel), hobidest, koolist, mis keeli Sa oled õppinud (mitu aastat?), kes Sa oled, miks Sa soovid aastaks/semestriks välismaale õppima minna ja kuidas Sa seda endale ette kujutad?
- Viimase koolitunnistuse kinnitatud koopia.
- Soovituskiri (õpetaja, ringijuh, treeneri, tööandja, jne poolt).
- Terviseleht; võib täita kooli- või perearsti;
- Passipilt taotlusankeedile (mitte rohkem kui kolm kuud vana).
- Taotlemismaksu maksekinnituse koopia. Taotlemismaks on 90 krooni.

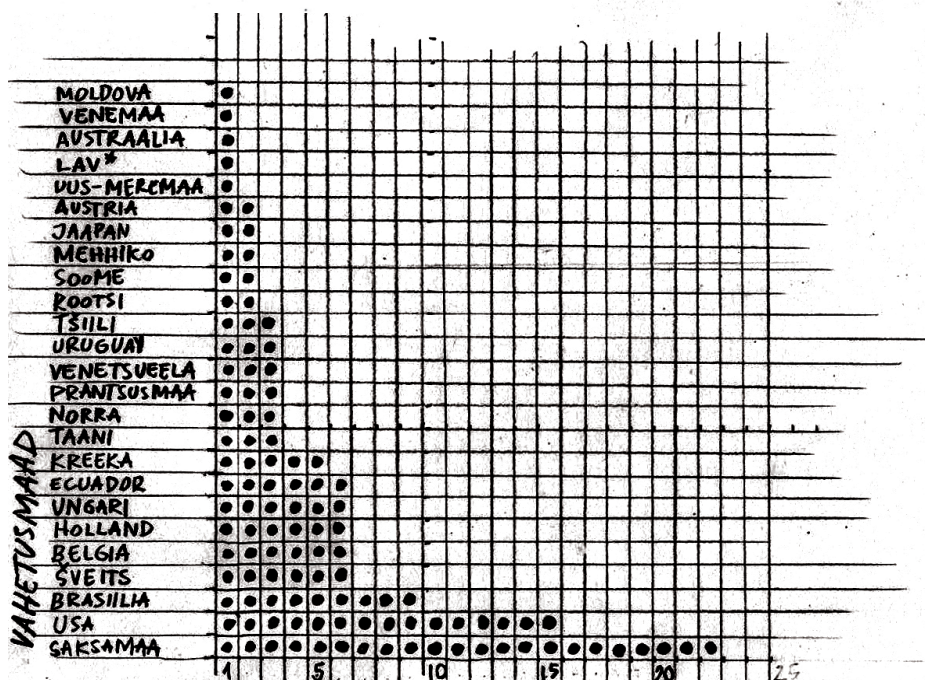
TAOTLEMISMAKS TASUDA:
YFU EESTI MTÜ
A/A 221001141378 HANSAPANK

TAOTLUS SAADA ADRRESSIL:
YFU EESTI MTÜ
KEVADE 4A-1
10137, TALLINN

LISAINFO:
TEL: 6 286 161,
KONTORI MOBIIL: 56 644 978
KODULEHT WWW.YFU.EE

KUHU NÜÜD?

VAHETUSMAALD

*LAV: LÕUNA-AAFRIKA VABARIIK

VÄLJAMINEVAD VAHETUSÕPILASED

11 SAMMU

KUIDAS SAADA VAHETUSÕPILASEKS?

SAMM 1

Vali enda jaoks kõige sobivam vahetusmaa. Täida taotlusankeet ja saada see koos lisadega (vt kõrval olevat nimekirja) YFU Eesti kontorisse.

SAMM 2

YFU Eesti saadab Sulle Valimispäeva kutse posti teel ja/või e-maili teel.

SAMM 3

Toimub Valimispäev. Samm 4: YFU Eesti saadab Sulle Valimispäeva tulemuse posti teel ja/või e-kirja teel.

SAMM 4:

YFU Eesti saadab Sulle kirjalikult Valimispäeva tulemuse.

SAMM 5

Kui Sa oled vastu võetud YFU vahetusprogrammi, siis võta ühendust YFU Eesti kontoriga ja lepi kokku kohtumise aeg.

SAMM 6

Otsustad lõplikult. Oma otsusest teavita kindlasti ka YFU Eesti kontorit!

SAMM 7

Koostöölepingu sõlmimine Sinu, Sinu vanemate ja YFU Eesti vahel. Eelnevalt võta aga ühendust YFU Eesti kontoriga, et leppida kokku koostöölepingu sõlmise täpne aeg.

SAMM 8

Täida YFU rahvusvaheline fail, mis antakse Sulle kaasa, kui oled koostöölepingu sõlminud. Saada see YFU Eesti kontorisse etteantud tähtjaks tagasi.

SAMM 9

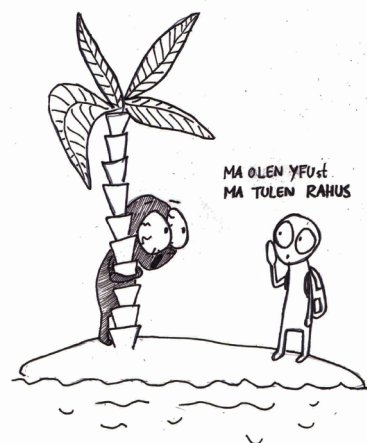
Infotunnid erinevate maade kohta. Toimuvad oktoobrist aprillini, täpne aeg on infotundide ajakavas.

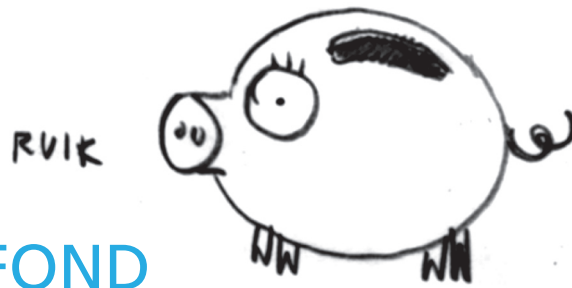
SAMM 10

Eelorientatsioon (ELO). Toimub juunis. ELO on paarpäevane vahetusaastaeelne koolitus, kus räägitakse praktilistest asjadest (viisad, piletid, kindlustused, YFU reeglid, mida kaasa võtta jne).

SAMM 11

Sõit vahetusmaale.

YFU EESTI VILISTLASFOND

YFU-maailma võlu seisneb selles, et YFU on koht, mis on alati avatud kõikidele vähegi organisatsiooniga seotud või siduda soovivatele inimestele. Neile, kes tahavad panustada, et võimalikult paljud õpilased ning neid vastuvõtavad pered saaksid programmides osalemise kaudu positiivse, meelde jääva ning huvitava kogemuse. YFU väärtus ongi tema vahetustliikud: endised vahetusõpilased ja - perekonnad, vahetusaastal käinud õpilaste vanemad, õed-vennad, tuttavad või lihtsalt inimesed, keda YFU on suutnud „nakatada“.

Inimesi, kes on millalgi YFU-pisiku saanud, on märksa enam kui YFU igapäevaelus aktiivselt kaasategevaid liikmeid.

Käesolev vilistlasfondi algatus pakubki lisaks aktiivsele vabatahtlikuks olemisele kõikidele yfukatele täendava võimaluse vahetusaastale minejate omapoolseks toetamiseks. Vilistlasfond on koht, kuhu iga end YFuga sidetundev inimene saab panustada väikese või suurema rahalise annetuse, toetamaks mõnd tulevast vahetusõpilast programmitasu maksimisel.

See on meie kõigi panus, et YFU-pisiku saanud oleks veelgi rohkem.

YFU vilistlasfond on alates aprillist 2008 avatud! Iga väiksemgi panus aitab ellu viia kellegi suurt unistust!

YFU Eesti Nõukogu

YFU EESTI MTÜ
KONTO: SEB PANK 10220072928016
SELGITUS: ANNETUS

Saksa eristipendium

Aasta 2003 sügisel tekkis mul poolkogemata mõte minna üheks kooliaastaks välismaale elama. Ma ei olnud organisatsioonist nimega YFU suurt midagi kuulnud,

kuni üks sõber mind nende kontorisse kaasa võttis. Ma täitsin ankeete, käisin valimispäeval, lasin oma õpetajal ankeete täita jne, aga kunagi ei olnud ma päris kindel, et ma tõesti nii kauaks ära lähen. Kuni ma

sain teada oma stipendiumintervjuu tulemuse, mis oli väga positiivne. See oli minu jaoks oluline mitmel põhjusel. Esiteks muidugi rahaliselt – ilma stipendiumita ei oleks ma arvatavasti kuhugi läinud. Aga veelgi olulisem oli emotsionaalselt. Ma sain aru, et mind usaldatakse, teatakse, et mina olen seda tüüpi inimene, kes saab välismaal elades hakkama, see oli justkui tunnustus minu isiksusele ja andis uskumatult palju enesehinnangule juurde. Ma sain aru, et ma olen õigel teel ja sellest hetkest tahtsin ma üle kõige minna vahetusaastale. On huvitav, et enne stipendiumi saamist olin ma kahevahel, kas minna või mitte.

Muidugi ma kartsin, ma olin alles kuusteist ja oli hetki, kus ma tahtsin loobuda kogu üritusest. Kuid just see rahasumma andis mulle mõista, et ma saan hakkama, mis ei tähenda, et see oleks lihtne, ja ma naudin seda kogemust täiel rinnal ja ma pean tunnistama, intervjuerijatel oli õigus – aasta välismaal oli kahtlemata parim aasta minu elus.

Marko Koplimaa
vahetusõpilane Saksamaal 2004/2005

Minu esimesed sammud majanduses

„There are no gains without pains” (Benjamin Franklin)

Kogemusteta algus

Kõigile yfukatele on teada, et vahetusaastal inimesed muutuvad. Minu jaoks algas uuenduste periood aasta enne võõrale maale minekut. Selleks, et üldse kogeda välismaal õppimise elamust, pidin õpinguteks vaja mineva summa sponsorlusega kokku koguma. Tegutsesin hakkasin kohe, sest siht (sõit Šveitsi) seisis kogu aeg silme ees. Ausalt öeldes ei teadnud ma antud teemast alguses midagi: ei jõudnud ma

koolitusele, ei lugenud Oliveri antud materjale ega küsinud vanematelt abi. Lihtsalt koostasid dokumentatsiooni ja hakkasin seda toimetama ühel ärimehel teisele. Avasin telefoniraamatu A-st ning tähestiku järgi viisin oma avaldusi firmadesse. Mitmeid kuid tegutsesin tulemusteta, kuni lõpuks saabusid mõnest ettevõttest positiivsed vastused. Need andsid taas jõudu joosta pärast kooli ja enne treeningut mõnest firmast läbi ja vähendada unetunde, et nende arvelt tegeleda uute avalduste trükkimisega. Läks kuid ja palju energiat, enne kui sain täpselt aru, kuidas kogu süsteem toimib.

Esimesed tärkamised

Vaikselt avas 16-aastase minu ees end ärimaailma salariiki. Tegemist pole büroodega, kus seelikutes sekretärid viivad kohvi oma ülikondades ülemustele, kes loevad päevad läbi ajalehti. Firmades suheldakse partneritega, sõlmitakse tehinguid, makstakse makse ning võisteldakse parimate tulemuste nimel - tehakse rasket tööd. Kedagi ei huvita noor neiu, kes soovib raha õpingute jaoks. Seda taipasin alles hiljem, kui kogu raha koos. Siin aga avaldus minu esimene trump - naiivsus. Julgesin astuda sisse suurte korporatsioonide udest ning suhelda küüsi viilivate sekretäridega. Justkui lapsed, kes ei karda surnuaedu, sest nad pole öudusfilme näinud, ei kartnud ma minna sajanda ettevõtte ukse taha. Pärast kuudepikkust tegevust hakkasid mulle firmade erinevused selgeks saama, nende tööpõhimõtted ning töötegemise vii-

sid. Hakkasin teadlikult suhtlema ettevõtetega, kellelt oli lootust toetust saada. Minu esimesed sammud majanduse ja majandamise valdkonnas said tehtud.

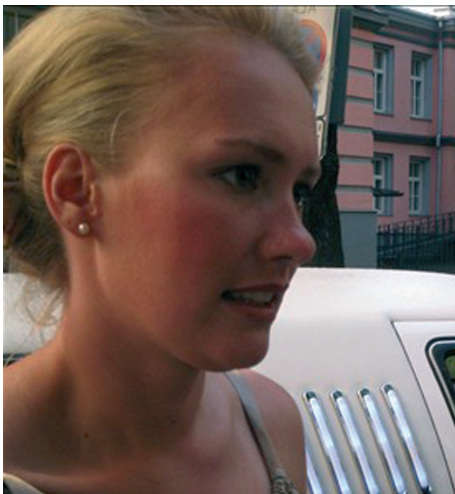
Mitmeaastane taim

Raha sai kokku, vahetusaastal käidud, kuid sponsorlusega alustatud muutuste tee jätkus. Eelnev kogemus tekitas soovi ise enda eest hoolt kanda, ennast teostada. Juba keskkooli kõrval tahtsin iseseisvalt raha teenida. Mõnda aega töötasin projektjuhina. Töö ise meenutas sponsorite otsingut: käisin partnerite jutul, sõlmisin lepinguid ning kogusin projekti jaoks toetusi. Eelneva kogemusega poleks seda tööd teha saanud, kuid tänu julgele pealehakkamisele juba nooremas eas oli uus väljakutse teostatav.

Seemneri tulevikuks

Sponsorite otsimine on paljude vahetusõpilaste jaoks tundmatu maa. Loodan, et ka tulevikus jätkub neid aktiivseid noori, kes julgevad astuda oma esimesed sammud ettevõtlusmaastikul ning ei karda põnevaid väljakutseid. Kindlasti on kergem lasta vanematel tasuda vajalikud rahasummad, kuid sõnukirjeldamatu on tunne, kui noorena ise midagi saavutate. Julge pealehakkamine on pool võitu. Võidu nimel!

Katarina Tuulik
YFU sponsorkoolituste läbiviija
vahetusõpilane Šveitsis 2005/2006

YFU GRUPID

YFU Eesti töödes ja tegemistes on suur osa vabatahtlikel, kes oma vahetusaasta kogemusega, vabatahtlikkuse kogemusega ning hea energiaga planeerivad ja viivad läbi üritusi järgmistele vahetusõpilastele, peredele ja noortele vabatahtlikele.

YFU vabatahtlikud on vahetusaastal käinud noored, nende emad-isad, õed-vennad ja pered, kelle juures on elanud vahetusõpilane.

Tegevusi on YFUs palju ja kogemuse ning vabatahtlike ressursi kasvamisega on välja kujunenud konkreetsele tegevusvaldkonnale spetsialiseerunud vabatahtlike grupid:

VÄLJAMINEVATE ÕPILASTE GRUPP (VÕP)

Väljaminevate õpilaste grupp koordineerib ja organiseerib kõike, mis puudutab väljaminevate õpilaste valdkonda - korraldab ja viib läbi presentatsioone, Tuuri, Infopäevi, Infotunde, Valimispäevi, Stipendiumiintervjuusid, Vaneimate kokkusaamisi, Eelorientatsioone.

Grupi tuumik on suhteliselt väikene, suurteks üritusteks koondub aga selle tuumiku ümber arvukalt vabatahtlikke, kes annavad oma panuse ürituse õnnestumisse. Lisaks on grupisest olnud traditsioonid, mida järgides hoitakse ülevälja grupi motivatsiooni ja head meeleolu.

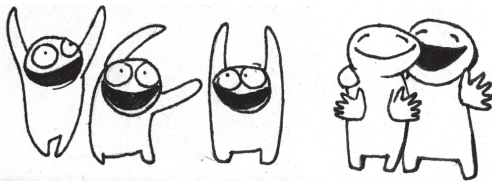
SISSETULEVATE ÕPILASTE JA VAHETUSPEREDE GRUPP (SÕP/VAP)

Sissetulevate õpilaste ja vahetusperede grupp koordineerib ja organiseerib kõike, mis puudutab YFUs sissetulevate õpilaste programmi. Kolm suuremat valdkonda, millega grupp tegeleb, on vahetusõpilased, vahetuspered ning tugiisikud. Vahetusõpilastele korraldatakse Aastaalguseseminare, Keskaastaseminare, Reise, Aastalõpuseseminare; vahetusperede valdkonnas tegeletakse nende perede leidmisega, kodukülastustega, vahetusperede koolitamisega, aasta jooksul mitmete kokkusaamiste korraldamisega; tugiisikutele organiseeritakse koolitusi ning aasta vältel toimub õpilaste

ning perede nõustamine. Grupi tuumikusse on kaasatud endised kasuomad ja -isad ning endised ja praegused tugiisikud. Eraldi on grupis tuumik, kes üritusi korraldab ja nende eest vastutab.

VABATAHTLIKE KOORDINEERIMISE GRUPP (VKG)

Vabatahtlike koordineerimise grupi tööks on YFU Eesti vabatahtlike töö koordineerimine peaausjalikult erinevate programmliste ja mitteprogrammliste ürituste korraldamise kaudu. Grupp hoolitseb selle eest, et kõigil vabatahtlikel, kes soovivad midagi korraldada, oleks selleks võimalus. Samuti korraldab grupp üritusi vabatahtlikele: koolitused, motivatsiooniüritused, kohtumised jne.

Edulugu

Tsau, Ühesõnaga kirjutan siis siia samasse oma mõtled seoses yfu ja vahetusaasta kasulikkusega minu elus.

Ega ei oskagi kuskilt alustada, sest vahetusaasta ja yfukaks olemine on mind elus väga palju aidanud. Tänu erilisele keele oskusele sain tööle Hiltoni hotelli kõnekeskusesse. Ei pidanudki seal just kuigi kaua olema kui selgus, et Eestisse hakatakse Belgia Suursaatkonda rajama ja et Tema Ekstsellents ise koheselt Eestis on, et endale nõ paremat kätt leida. Saingi siis temaga kokku ja nädala pärast leidsin end juba saatkonnale ruume otsimas. Selgus tõsiasi nagu ka enne Hiltonis, et sellise keele rääkijaid on ikka väga vähe ja saatkonna puhul tuli kasuks ka juuratudengiks olemine. Kui juba töö saatkonnas täies hoos käis, siis tundsin väga selgelt, et väga suurt kasu on ka yfu vabatahtlikkuse perioodist, sest üritusi ja vastuvõtte, mida seal pidin korraldama, oli palju. Kuid selline organiseerimine on ju yfus üks põhitegevusi!

Nüüd, kui avalik sektor oli end minu jaoks ammandanud ja üritan pisut raha ka oma tasku ajada (:P) siis on pikkadest yfu - aastatest veel eriti palju kasu. Nimelt juhin seda väikest ettevõtet (hetkel 17 töötajat) sarnasel "tiimimeetodil". Ehk olen neile rõhutanud esimesest päevast peale, et siin on tähtis ühine tiimitöö. St mina ei ole ülemus, kellega peab teatud viisil rääkima ja parem on kui üldse mitte rää-

kida...vaid mina olen sama tähtsusega, kui on meie koristaja, nõudepesija või ükskõik kes meie pundist. Kollektiiv ei ole ka hea sõna, seda me ka ei kasuta. Meie töökoht on nagu kommuun, kus on tore olla ja käia, kuhu tullakse alati hea meeleaga, sest tore on teisi näha ja tore on ka tööd teha! Oma tööd tuleb iga päev nautida ja teha rõõmuga, sest ainult siis saavad kliendid aimu meie sõbralikust ja lahkest kohast. Kui keegi on pidevalt mossis ja trotsi täis, siis ta ilmselt ei sobi sellele tööle. Kuna töö on suur osa meie elust, siis oleks ju tore ka seda osa päevast nautida ja rõõmuga teha. Kui mõni seda ei tee ja on konstantselt halvast tujus, siis see halvab kogu meeskonna tööd.

Sama on ka töö kvaliteediga, kui keegi teeb halvasti siis kannatavad kõik. Ühesõnaga on meie majas rõhk sellel, et kuna kõik on võrdselt tähtsad ja nende tööst on palju, siis see ka motiveerib neid. Ühtlasi nad ka tunnevad vastutust oma õul ja sellest tulenevalt teevad kõik kõike ülima hoolikuse ja ka armastusega, sest neil on voli teha-panna asju omamoodi. Ehk see kuidas meil asjad peaksid käima-olema, on meil ühiselt välja mõeldud ja otsustatud, mitte ei tulene need reeglid ja standardid minu peast. Selline juhtimisviis on minu meelest edukas juba sellepärast, et töötajad ja kaasaarvatud ka ma ise, me nautime oma tööd. Päevad mööduvad justkui töö ja vile koos ning seda kõike nagu oma parimate sõpradega. Ometigi on kõik erinevad inimesed ja erinevate taustadega erinevatest kohtadest. Ehk see ongi nagu yfu, kus kõik on fun, sest inimeste suhtumine on lihtsalt teine. Ja tänu sellele see ei olegi töö, vaid see on eluviis. Suur suur aitäh sulle yfu selle eluaegse kogemuse eest!

Kalli ka,

Liisa Jõgisalo
Cafe Tao tegevjuht
Vahetusõpilane Belgias 1997/1998

lgyn. YFU Eesti kollektiiv!

Nele Laas

Nele Laas (Hollandis!)

Soovin teile kõige
mõnusamaid ja
õnnelisi tegedele
võimalusi!
Tänan teid
See võimalik
Kui on on
muutunud
Soovin teile
õnne
maailma

Vahetusgilane
Nele Laas (Hollandis!)

富士-011

POST CARD

Tere YFU!
Jõudsin ohutult Jaapanisse
ja tahan öelda suure
aitäh, et te mind toetasite,
et andsite mulle võimaluse
avardada oma maailma-
pilti ja kohtuda paljude
uute inimestega.
Ihm on siin soe ja kohe
vaarsti saadetakse meid
peredesse. Jaapani YFU
on väga hoolitsev

Loodan teid edas-
pidi kursis hoida,
kuidas mul läheb

Me soovin
YFU teie
ning
kõike parimat
Klein, Marile
dets. 2002

Dear everybody!
I want to thank you all for
giving me the opportunity to
be with you for 2 months.
I felt welcome and I've really en-
joyed my stay in Estonia and in
the office! It was nice to work
with you, enjoy music together,
have nice conversations/discussions,
eat together (trying strange food),
laugh, hear interesting (and
sometimes less interesting) facts
about the world from Oliver, hug
Robi, etc.
Aitäh ☺
Anne

2007 Babette Harms. Published by Context Cards. Utrecht, tel. 030 2313429

BRASIL TURÍSTICO
VITÓRIA - ES - BRASIL
Vista da cidade Vitória - Espírito Santo.
Ola!
Olen praegult
Päike päistab ja
raad on ligidalt.
Olen juba käinud
fanas mis oli väga hea.
Beljand
nind
AITÄH
RPC
ARASKE
=02.00
YFU EESTI
KEVADE 4A-1
TALLINN 10137
ESTONIA
PRIORITYARIO
LITOCART - RIO DE JANEIRO - RJ - BRASIL
CEP: 22710-080 - TELEFAX: (0XX21) 2452624
E-MAIL: LITOCART@AOL.COM! - FOTO: ROMERO G. GARCIA
RAGNE VAINOV

Üdvözlét Budapestről!
Greetings from Budapest!
Grüße aus Budapest!
Szia!
Tere! Mida
pagaada raja!
Nädalaga olen käinud ja näinud
nii palju, et tunnen end väga
kodu.
Ismad on nii kuumad, ja
võin alt vooli alla, naht on
pühane nagu YFU pusa ja
mised te tulevad pannijahvorduse
tõtu midagi välja.
Muidu ei ole ikka
Budapest! Linna plaan on
ilge juba! Põu ja kogu
arvutusega uudisvõrgustik
snahtik, Ungari mees
ja völv...
Anna Ungari YFU kaudu
võin, annab, nagu ka
kõikide pildid
soovin, et teil läheb
alge tulbid edasi!!
Maarja
11.12.08

ARS UNA STUDIO - grafika et fotografiat
118 Budapest, VIII kerület, Arany János utca 10. • Telefon: (36-1) 279-2320 • Fax: (36-1) 279-2328 • www.arsuna.hu • képek@a.arsuna.hu

YFU Eesti
Kevade 4a-1
Tallinn 10137
Estonia

Maarja
11.12.08

Deutsche Post 21.12.06
FILIALE F10145038C 0,65 EUR
LUFTHANSA
YFU EESTI MTÜ
KEVADE 4A-1
10137 TALLINN
ESTLAND
Saksamaalt
Soovib Sinu